

27 688 (R 1682)

Verdrag inzake de oprichting van de Caraïbische Postunie, met Protocol; St. Lucia, 4/5 september 1997**A****ADVIES RAAD VAN STATE VAN HET KONINKRIJK EN NADER RAPPORT**

Hieronder zijn opgenomen het advies van de Raad van State van het Koninkrijk d.d. 8 december 2000 en het nader rapport d.d. 2 april 2001, aangeboden aan de Koningin door de minister van Buitenlandse Zaken. Het advies van de Raad van State van het Koninkrijk is cursief afgedrukt.

Bij Kabinetsmissive van 26 september 2000, no. 00.005334, heeft Uwe Majesteit, op voordracht van de Minister van Buitenlandse Zaken, bij de Raad van State van het Koninkrijk ter overweging aanhangig gemaakt het Verdrag inzake de oprichting van de Caraïbische Postunie, met Protocol; St. Lucia, 4/5 september 1997, met toelichtende nota.

Blijkens de mededeling van de Directeur van Uw kabinet van 26 september 2000, nr. 00.005334, machtigde Uwe Majesteit de Raad van State van het Koninkrijk zijn advies inzake het bovenvermelde verdrag rechtstreeks aan mij te doen toekomen. Dit advies, gedateerd 8 december 2000, nr. W02.00.0448/II/K, bied ik U hierbij aan.

1. In het onderhavige postunieverdrag (hierna: het verdrag) worden aan het hoogste orgaan daarvan, de Conferentie, in artikel 3, derde lid, bevoegdheden toegekend waarvan de toelichtende nota aangeeft dat het om besluiten gaat in de zin van artikel 92 van de Grondwet (GW). Dit zou betekenen dat deze besluiten, willen zij verbindend worden voor het Koninkrijk, geen goedkeuring van de Staten-Generaal behoeven. In het vijfde lid van artikel 3 is evenwel aangegeven dat deze besluiten door de bevoegde nationale autoriteiten moeten worden goedgekeurd. Onduidelijk is om welk soort «approval» het hier gaat en hoe die goedkeuring zich verhoudt tot het artikel 92-karakter van deze besluiten. De toelichtende nota zou op dit punt meer duidelijkheid moeten verschaffen. Indien het – bij nader inzien – niet om besluiten in de zin van artikel 92 GW zou gaan, verdient het aanbeveling in de toelichtende nota in het licht van artikel 7 van de Rijkswet goedkeuring en bekendmaking verdragen (Rgv) op het karakter van de besluiten van artikel 3, derde lid, van het verdrag in te gaan. In ieder geval dient te worden aangegeven of bedoelde besluiten eerst verbindend worden nadat de goedkeuring van al de lidstaten is verkregen.

1. Gelet op het advies van de Raad van State van het Koninkrijk is in paragraaf 2 de toelichting met betrekking tot het vijfde lid van artikel 3 van het Verdrag aangepast.

2. In de toelichtende nota wordt gesteld dat het de bedoeling is dat de Nederlandse Antillen en Aruba beide zelfstandig lid van de Caraïbische Postunie worden. Het eerste lid van artikel 2 van het verdrag opent daartoe de mogelijkheid, evenals artikel 28 van het Statuut voor het Koninkrijk der Nederlanden. Het Koninkrijk is evenwel de verdragspartij. Hierdoor is onduidelijk of, waar van «national authorities» wordt gesproken (bijvoorbeeld in het vijfde lid van artikel 3), dit voor Nederland ziet op de bevoegde autoriteiten van de Nederlandse Antillen respectievelijk Aruba dan wel op de bevoegde autoriteiten van het Koninkrijk. Dezelfde onduidelijkheid bestaat waar sprake is van «member». Zo bepaalt het eerste lid van artikel 12 dat wijzigingen van het verdrag de goedkeuring behoeven van tweederde van de leden van de Unie. Nu het Koninkrijk verdragspartij is, ligt het voor de hand dat het Koninkrijk moet instemmen met wijziging daarvan. De toelichtende nota geeft ook aan dat in dit geval parlementaire goedkeuring is vereist. Betekent dit nu, zo vraagt de Raad van State van het Koninkrijk zich af, dat het Koninkrijk hier als «member» geldt, of moet deze goedkeuring geacht worden de goedkeuring van de beide leden, de Nederlandse Antillen en Aruba, te omvatten. Ook op dit punt is een nadere toelichting gewenst.

2. In paragraaf 2 is conform het advies van de Raad de toelichting op artikel 12 van het Verdrag met een passage uitgebreid.

3. In de artikelen 16, eerste lid, en 22 wordt wel voorgeschreven op welk tijdstip het verdrag in werking treedt, doch dit is niet geregeld voor wijzigingen daarvan. Artikel 12 van het verdrag geeft slechts aan op welke wijze goedkeuring van verdragswijzigingen dient plaats te vinden.

In de toelichtende nota ware op dit punt verduidelijking te geven. Daarbij moet worden aangegeven, of een wijziging eerst in werking treedt nadat de goedkeuring van alle leden is verkregen, dan wel reeds nadat de goedkeuring van tweederde van de leden is verkregen. In dat laatste geval zou een goedkeuring door de Staten-Generaal, nadat de wijziging reeds in werking is getreden, geen volkenrechtelijke betekenis meer hebben en zou voor de weg van de uitdrukkelijke goedkeuring moeten worden gekozen, opdat in de goedkeuringswet kan worden bepaald, met toepassing van artikel 7, aanhef en onderdeel a, Rgbv, dat in dit geval goedkeuring van de Staten-Generaal niet langer is vereist. Die weg beveelt de Raad in dat geval aan.

3. Aangezien het genoemde artikel 12 geen bepaling bevat voor de inwerking-treding van een verdragswijziging, is in de toelichting aangegeven dat derhalve uitgegaan moet worden van de algemene volkenrechtelijke regel dat een wijziging van een verdrag voor een staat in werking treedt bij nederlegging van een akte van aanvaarding. Gelet op het feit dat het Koninkrijk dus pas aan een wijziging van het onderhavige Verdrag kan worden gebonden na verkrijging van parlementaire goedkeuring (en daarna de nederlegging van een akte van aanvaarding), behoeft niet te worden voorzien in een machtigingsbepaling.

De Raad van State van het Koninkrijk geeft U in overweging goed te vinden dat bedoeld Verdrag wordt overgelegd aan de beide Kamers der Staten-Generaal, aan de Staten van de Nederlandse Antillen en aan die van Aruba, nadat aan het vorenstaande aandacht zal zijn geschonken.

*De Vice-President van de Raad van State van het Koninkrijk,
H. D. Tjeenk Willink*

Ik moge U verzoeken mij te machtigen gevolg te geven aan mijn voornemen het verdrag vergezeld van de gewijzigde toelichtende nota ter stilzwijgende goedkeuring over te leggen aan de Eerste en de Tweede Kamer der Staten-Generaal en tevens over te leggen aan de Staten van de Nederlandse Antillen en de Staten van Aruba.

De Minister van Buitenlandse Zaken,
J. J. van Aartsen